Să înțelegem jertfa!

Studiul 6, Trimestrul 2, 3-9 Mai, 2025

Sabat după amiază, 3 Mai

Text de memorat:

Şi cântau o cântare nouă şi ziceau: Vrednic eşti Tu să iei cartea şi să-i rupi peceţile, căci ai fost înjunghiat şi ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminţie, de orice limbă, din orice norod şi de orice neam. Apocalipsa 5:9

Prezența Mielului în fața Scaunului de Domnie ne asigură că„dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor (Avocat), pe Isus Hristos, Cel neprihănit”. 1 Ioan 2: 1.

Cele șapte coarne ale Mielului semnifică plinătatea puterii și a autorității, în asigurarea căreia Hristos a spus: „Toată puterea mi-a fost dată în cer și pe pământ”. Mat. 28,18. Puterea Lui nelimitată este pentru binele nostru și pentru folosul nostru. El spune: „ dacă aţi avea credinţă cât un grăunte de muştar, aţi zice muntelui acestuia: ‘Mută-te de aici colo’, şi s-ar muta; nimic nu v-ar fi cu neputinţă.” Mat. 17,20.

Cei șapte ochi ai Mielului indică faptul că toate lucrurile, sunt deschise și văzute de El.

„Unde” întreabă psalmistul, „mă voi duce departe de Duhul Tău şi unde voi fugi departe de Faţa Ta? Dacă mă voi sui în cer”, El declară: „Tu eşti acolo; dacă mă voi culca în Locuinţa morţilor, iată-Te şi acolo. Dacă voi lua aripile zorilor şi mă voi duce să locuiesc la marginea mării, şi acolo mâna Ta mă va călăuzi şi dreapta Ta mă va apuca. Dacă voi zice: „Cel puţin întunericul mă va acoperi, şi se va face noapte lumina dimprejurul meu!” iată că nici chiar întunericul nu este întunecos pentru Tine, ci noaptea străluceşte ca ziua şi întunericul, ca lumina”. Ps. 139, 7-12.

Duminică , 4 Mai

Jertfe inutile?

Compară Isaia 1:2-15 cu Isaia 56:6,7 și Psalmii 51:17. Ce lecții importante despre jertfe sunt prezentate aici?

Proorocul Mica, cel care a dat mărturie în acele vremuri tulburi, spunea că păcătoșii din Sion, în timp ce susțineau că “se sprijine pe Domnul” și huleau, fălindu-se, “nu este oare Domnul în mijlocul nostru? Nu ne poate atinge nici o nenorocire”, continuau “să clădească Sionul cu sânge și Ierusalimul cu nelegiuire”. (Mica 3, 11.10.) Împotriva acestor păcate profetul Isaia și-a ridicat glasul într-o mustrare aspră: “Ascultați cuvântul Domnului, căpetenii ale Sodomei! Ia aminte la Legea Dumnezeului nostru, popor al Gomorei! Ce-Mi trebuie Mie mulțimea jertfelor voastre, zice Domnul.... Când veniți să vă înfățișați înaintea Mea, cine vă cere astfel de lucruri ca să-Mi spurcați curțile?” (Isaia 1, 10-12.) PR 322.2

Inspirația spune: “Jertfa celor răi este o scârbă înaintea Domnului, cu cât mai mult când o aduc cu gânduri nelegiuite”. (Proverbe 21, 27.) Dumnezeul Cerului “are ochii atât de curați încât nu pot să vadă răul și nu poate privi nelegiuirea”. (Habacuc 1, 13.) Nu pentru că nu vrea să ierte Își întoarce El privirea de la cel nelegiuit; ci pentru că păcătosul refuză să folosească măsurile îmbelșugate ale harului, Dumnezeu nu-l poate elibera de păcat. “Nu, mâna Domnului nu era prea scurtă ca să mântuiască, nici urechea Lui prea tare ca să audă, ci nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeul vostru; păcatele voastre vă ascund Fața lui și-L împiedică să vă asculte!” (Isaia 59, 1.2.) PR 323.1

"Atunci să se înțeleagă de către toți membrii familiei că lucrarea trebuie să înceapă la inimă. Inima trebuie să fie supusă și convertită prin puterea creatoare și regeneratoare a Duhului Sfânt." The Review and Herald, 14 martie 1893. Educația creștină, pagina 231.1

Omul trebuie să fie golit de eul lui înainte de a putea fi, în înțelesul deplin al cuvântului, un credincios în Isus. Când s-a renunțat la eu, Domnul poate face din om o făptură nouă. Vase noi pot să cuprindă vin nou. Iubirea lui Hristos îl va însufleți pe credincios cu o viață nouă. În acela care privește la Începătorul și Desăvârșitorul credinței noastre, se va manifesta caracterul lui Hristos. HLL 280.4

Luni, 5 Mai

Sângele taurilor și al țapilor

Ce ne învață pasajul din Evrei 10:3-10 despre jertfele pe care poporul lui Dumnezeu le aducea în Vechiul Testament? Dacă păcătoșii nu puteau fi salvați prin ele, de ce le mai aduceau?

"Acest act al legământului urma să fie ratificat cu propriul sânge al lui Hristos, pe care vechile jertfe de sacrificiu aveau rolul de a-l păstra înaintea minții lor. Acest lucru a fost înțeles de apostolul Pavel, care a spus: "Pentru că legea, fiind o umbră a lucrurilor bune care vor veni, și nu chipul însuși al lucrurilor, nu poate niciodată, cu acele sacrificii pe care le aduceau an de an, să îi facă pe cei care veneau la ea desăvârșiți. Căci atunci nu ar fi încetat să mai fie oferite? pentru că închinătorii, odată curățați, nu ar mai fi avut conștiința păcatelor. Dar în aceste sacrificii se face din nou o amintire a păcatelor în fiecare an. Pentru că nu este posibil ca sângele taurilor și al țapilor să îndepărteze păcatele." Scrisori și Manuscrise - Volumul 12 (1897), paragraful 6

Acum aproape două mii de ani, o voce cu o semnificație tainică s-a auzit în cer, de la tronul lui Dumnezeu: “Iată, Eu vin”. “Tu n-ai voit nici jertfă, nici prinos; ci Mi-ai pregătit un trup.... Iată-Mă (în sulul cărții este scris despre Mine), vin să fac voia Ta, Dumnezeule!” (Evrei 10, 5-7.) În aceste cuvinte, se anunță împlinirea scopului ce fusese ascuns din veacuri veșnice. Hristos era gata să vină în lumea noastră și să Se întrupeze. El zicea: “Tu Mi-ai pregătit un trup”. Dacă El S-ar fi arătat în slava Sa, pe care o avea împreună cu Tatăl înainte de a fi lumea, noi n-am fi putut suporta lumina prezenței Sale. Ca noi să o putem privi fără a fi nimiciți, manifestarea slavei Sale a fost acoperită. Divinitatea Sa a fost învăluită în corp omenesc — slava invizibilă în chip omenesc, vizibil. HLL 23.1

Vechiului Israel i s-a comunicat în mod solemn că acela care rămânea necurat și refuza să se curățească trebuia să fie îndepărtat din mijlocul adunării. Declarația aceasta are o semnificație specială pentru noi. Dacă în vremurile străvechi cei necurați trebuiau să fie curățiți prin sângele stropit, cât de important este pentru cei care trăiesc înconjurați de pericolele zilelor din urmă și care sunt expuși la ispitele lui Satana să aibă aplicat zilnic pe inimile lor sângele lui Hristos. 4M 123.1

Marţi, 6 Mai

Mielul de Paște

Ce ne învață Exodul 12:1-11; Isaia 53:7,8; 1 Corinteni 5:7 și Apocalipsa 5:6 despre Domnul Isus ca jertfa de Paște? Ce înseamnă lucrul acesta pentru fiecare dintre noi?

După ce L-a condamnat pe Domnul Hristos, consiliul Sinedriului a venit la Pilat, pentru a obține confirmarea sentinței, ca s-o poată aduce la îndeplinire. Dar acești conducători iudei n-au intrat în sala de judecată a lui Pilat. Conform legii lor ceremoniale, s-ar fi întinat dacă ar fi făcut astfel și n-ar fi putut lua parte la sărbătoarea Paștelor. În orbirea lor, n-au putut vedea că ura aceea criminală le-a întinat inimile. N-au crezut că Domnul Hristos era adevăratul Miel Pascal și că, deoarece L-au respins, marele praznic își pierduse, pentru ei, semnificația. HLL 723.2

Pilat era tot atât de interesat ca și ei ca trupul lui Isus să nu rămână pe cruce. O dată obținut consimțământul său, fluierele picioarelor celor doi tâlhari au fost zdrobite, pentru a le grăbi moartea; dar Isus era deja mort când au ajuns la El. Soldații cei cruzi fuseseră înduioșați de cele ce auziseră și văzuseră la Hristos și s-au sfiit să-I mai zdrobească picioarele. În acest fel, în jertfirea Mielului lui Dumnezeu, s-a împlinit legea referitoare la mielul pascal: “Să nu lase din ele nimic până a doua zi dimineața, și să nu frângă nici un os din ele. Să le prăznuiască după toate poruncile privitoare la Paște.” (Numeri 9, 12.) HLL 771.3

"Scopul lui Isus a fost să atragă atenția asupra sacrificiului suprem care urma să încheie misiunea sa într-o lume decăzută. Ei se adunau la Ierusalim pentru a sărbători Paștele, în timp ce el, Mielul antitipic, printr-un act voluntar, se punea deoparte ca o jertfă. Isus a înțeles că era necesar ca în toate veacurile viitoare biserica să facă din moartea sa pentru păcatele lumii un subiect de reflecție și de studiu profund. Fiecare fapt legat de ea ar trebui verificat dincolo de orice îndoială. Era necesar, așadar, ca privirile tuturor oamenilor să fie îndreptate spre El, ca demonstrațiile care au precedat marea Sa jertfă să fie de așa natură încât să atragă atenția tuturor asupra jertfei în sine. După o astfel de demonstrație precum cea care a însoțit intrarea Sa în Ierusalim, toate privirile vor urmări progresul Său rapid până la sfârșitul final." The Spirit of Prophecy, volumul 2, pagina 386.1

Miercuri, 7 Mai

Domnul Isus la templu

Citește Hagai 2:7-9. În timp ce se construia al doilea templu, profetul Hagai a făcut o promisiune uimitoare: noul templu avea să fie mai glorios decât cel precedent. Ce însemna această profeție?

După distrugerea lui de către Nebucadnețar, templul a fost reclădit, cu aproximativ 500 de ani înainte de nașterea lui Hristos, de către un popor care se întorsese într-o țară nelocuită și aproape pustie, după o robie de o viață întreagă. Se aflau printre ei bătrâni care văzuseră slava Templului lui Solomon și care plângeau la punerea temeliei acestei clădiri noi, deoarece ea urma să fie inferioară celei dintâi. Simțământul care predomina este descris cu putere de prooroc: “Cine a mai rămas între voi din cei ce au văzut casa aceasta în slava ei dintâi? Și cum o vedeți acum? Așa cum este, nu pare ea ca o nimica în ochii voștri?” (Hagai 2, 3; Ezra 3, 12.) Atunci s-a dat făgăduința că slava acestei case din urmă va fi mai mare decât a celei dintâi. TV 23.3

Dar templul al doilea nu-l egalase pe primul în măreție; nici nu fusese sfințit prin acele dovezi vizibile ale prezenței divine care aparținuseră templului dintâi. Nu a fost nici o manifestare de putere supranaturală pentru a marca consacrarea lui. Nici un nor de slavă nu s-a văzut umplând sanctuarul nou înălțat. Nici foc din cer n-a coborât pentru a mistui jertfa de pe altar. Șechina nu mai exista între heruvimi în Locul preasfânt; chivotul, scaunul harului și Tablele Mărturiei nu se mai găseau acolo. Nici un glas n-a răsunat din cer pentru a face cunoscut preotului voia lui Dumnezeu. TV 24.1

Timp de veacuri, iudeii încercaseră zadarnic să arate cum s-a împlinit făgăduința lui Dumnezeu, dată prin Hagai; dar mândria și necredința le-au orbit mintea față de înțelesul adevărat al cuvintelor profetului. Templul al doilea nu era onorat cu norul slavei lui Iehova, ci cu prezența vie a Aceluia în care locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii — care este Dumnezeu Însuși manifestat în trup. “Dorința tuturor popoarelor” venise fără îndoială în templul Său atunci când Omul din Nazaret învăța și vindeca în curțile sfinte. Prin prezența lui Hristos, și numai prin aceasta, cel de al doilea templu îl întrecea în slavă pe primul.TV 24.2

„Căci Tu ai făcut toate lucrurile!”

Compară Isaia 6:1-6 cu Apocalipsa 4:7-11. Care sunt elementele asemănătoare? Fii atent la ordinea evenimentelor: Ce subiect este prezentat prima dată? Ce urmează? Ce adevăr cu privire la Dumnezeu este accentuat în aceste viziuni?

Pe lângă această asemănare Divină văzută de Ezechiel (Ezech. 1:28.), Biblia ni-l descoperă pe Dumnezeu pe tron în alte trei ocazii – o dată văzut de Isaia, şi de două ori văzut de Ioan, autorul Apocalipsei; după cum urmează:

1)„...am văzut pe Domnul şezând pe un scaun de domnie foarte înalt, şi poalele mantiei Lui umpleau Templul. Serafimii stăteau deasupra Lui, şi fiecare avea şase aripi: cu două îşi acopereau faţa, cu două îşi acopereau picioarele, şi cu două zburau. Strigau unul la altul, şi ziceau: “Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oştirilor! Tot pământul este plin de mărirea Lui”!” Şi se zguduiau uşiorii uşii de glasul care răsuna, şi casa s-a umplut de fum.” Isaia 6:1-4.

2) „ Numaidecât am fost răpit în Duhul. Şi iată că în cer era pus un scaun de domnie, şi pe scaunul acesta de domnie şedea Cineva. ... Împrejurul scaunului de domnie stăteau douăzeci şi patru de scaune de domnie; şi pe aceste scaune de domnie stăteau douăzeci şi patru de bătrâni, îmbrăcaţi în haine albe; şi pe capete aveau cununi de aur. Din scaunul de domnie ieşeau fulgere, glasuri şi tunete. Înaintea scaunului de domnie ardeau şapte lămpi de foc, care sunt cele şapte Duhuri ale lui Dumnezeu. În faţa scaunului de domnie, mai este un fel de mare de sticlă, asemenea cu cristalul. În mijlocul scaunului de domnie şi împrejurul scaunului de domnie stau patru făpturi vii, pline cu ochi pe dinainte şi pe dinapoi.” Apoc. 4:2,4-6.

3)„Şi mi-a arătat un râu cu apa vieţii, limpede ca cristalul, care ieşea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu şi al Mielului.” Apocalipsa 22:1.

Deoarece tronul văzut de Isaia era un alai (convoi) şi deoarece intrând în Templu, „Şi se zguduiau uşiorii uşii de glasul care răsuna, şi casa s-a umplut de fum” (Is. 6:1,4.), este vorba de un tron mobil (care umblă), în timp ce ambele, tronul din Apocalipsa 4 cu „Marea de Cristal” în faţa lui, şi tronul din Apocalipsa 22, cu „râul vieţii”, în fața lui sunt tronuri staţionare.

Deşi cel care l-a văzut Ezechiel este asemănător cu cel care i s-a arătat lui Isaia, în realitate sunt tronuri distincte şi separate, pentru că în viziunea lui Isaia fiecare dintre „serafimi” avea şase aripi, în timp ce fiecare dintre „heruvimi” din viziunea lui Ezechiel avea numai patru aripi. Ba mai mult, în cel posterior heruvimii se găseau sub tron, în timp ce în cel anterior serafimii se găseau deasupra tronului. De aceea, înregistrate în Biblie sunt patru tronuri: două imobile şi două mobile (care umblă)

Pentru a localiza tronul din Apocalipsa 4, şi cel din Apocalipsa 22, observăm în primul rând că acesta, din care ieşea „râul de viaţă” este, spune Revelatorul, „tronul lui Dumnezeu şi a Mielului” – pe care s-a aşezat Hristos la dreapta lui Dumnezeu după învierea Sa. Cel anterior, cel cu „Marea de Cristal” în faţă este (după vederea lui Ioan), în locul Prea Sfânt al Sanctuarului Ceresc, pentru că Ioan a văzut înaintea lui „şapte lămpi de foc” (Apocalipsa 4:5.) – o mobilă a Sanctuarului. „Când apostolului Ioan i-a fost arătată în vedenie o privelişte a Templului lui Dumnezeu din ceruri, el a văzut acolo „şapte sfeşnice de foc arzând înaintea tronului”. Tragedia veacurilor pag. 414 (eng.).

Prin urmare, cu privire la mutarea Tatălui şi a Fiului de pe tronul unde era râul vieţii (Dumnezeu şi Mielul), pe tronul unde se găsea Marea de Cristal, citim:

„L-am văzut pe Tatăl ridicându-Se de pe scaunul de domnie, mergând cu un car de foc în Sfânta Sfintelor, dincolo de cea de-a doua despărţitură şi aşezându-Se. Apoi, Isus S-a ridicat de pe tron...,

Apoi un car de foc, cu roţile ca văpăile de foc, înconjurat de îngeri, a venit acolo unde Se afla Isus. A păşit în car şi a fost purtat în Sfânta Sfintelor, unde şedea Tatăl." Experiențe și Viziuni pag.engl. 55.

Înregistrând acelaşi eveniment pe care l-a văzut el, Daniel spune: „Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au aşezat nişte scaune de domnie. Şi un Îmbătrânit de zile a şezut jos. Haina Lui era albă ca

zăpada, şi părul capului Lui era ca nişte lână curată; scaunul Lui de domnie era ca nişte flăcări de foc, şi roatele Lui ca un foc aprins.

Un râu de foc curgea şi ieşea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau, şi de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ţinut judecata şi s-au deschis cărţile." Daniel 7:9,10.

Vineri, 9 Mai

Alte gânduri

Lecția săptămânii se ocupă de sacrificiu și folosește mielul pentru a ilustra acest punct. Se vorbește despre miel în contextul sanctuarului. Menționează sacrificiul mielului în Israelul din vechime pentru iertarea păcatelor, ceea ce arată spre Isus, Mielul lui Dumnezeu care a murit pentru păcatele noastre. Isus este, de asemenea, adevăratul miel pascal. El este văzut în sanctuarul din cer ca singurul demn să ne răscumpere și să rupă cele șapte peceți. Lecția vorbește și despre sacrificiile inutile. Se subliniază faptul că trebuie să intrăm într-o relație corectă cu Dumnezeu pentru ca sacrificiile, rugăciunile și faptele noastre să fie acceptate de El. Lecția s-a încheiat cu tronul lui Dumnezeu în contextul sanctuarului. Se face referire la patru tronuri. Două mobile și două staționare. Amenajările sanctuarului din cer arată că acesta este originalul măreț din care cel de pe pământ a fost o copie sau un model.

Pentru studii suplimentare nu ezitați să ne contactați:
WhatsApp: (+49)152-226-37-773, (+63)961-954-0737
contact@advancedsabbathschool.org